

[Edele Kruchow.]

siden af, for at sige det mildt. Det radikale venstre kan således ikke gå ind for fremskridtspartiets forslag.

Det samme gælder de konservatives forslag om afvikling af universitetscenteret. Vi mener, at det, der er sat i gang her for en måned siden — mere er det jo ikke — må afprøves, og når der så er gået et stykke tid, vil vi kunne indhente oplysninger om dette, og vi kan håbe, det går bedre. Viser det sig, at det ikke har den virkning, som mange af os håber, ja, så kan vi gå ind i diskussioner om, hvad der da skal ske. Jeg synes, man skal tilgodese, at det faktisk kun er en måned siden, der blev grebet ind på den måde, der er omtalt her af flere; derfor er det lidt forhastet at kritisere disse indgreb.

Gerda Møller (KF):

Jeg vil gerne starte med at sige, at i den udvalgsbetænkning, som hørte til den styrelseslov, vi nu har, blev der — jeg tror, det var på konservativt initiativ — indsat følgende: at ansættelser ved højere uddannelsesinstitutioner alene sker på grundlag af faglige kvalifikationer og uanset ansøgernes politiske opfattelser. Det var synspunkter, som den daværende undervisningsminister, hr. Heinesen, tilsluttede sig, og det var en af betingelserne for, at det konservative folkeparti gik på forlig om universitetsstyrelsesloven. Men ikke desto mindre har vi gang på gang måttet konstatere, at disse krav ikke er blevet efterlevet overalt.

Det konservative folkeparti har rejst kritik, hver gang der har været tale om misbrug, og det konservative folkeparti har derfor ofte kritiseret forholdene på Roskilde universitetscenter, det være sig ansættelserne, undervisningsformerne, det faglige niveau og politiseringen, uden at have mødt stort set andet end afvisning af kritikken og ringe forståelse for vort krav om ordnede forhold på centeret.

Det er da heller ikke første gang, vi giver udtryk for, at Roskilde universitetscenter må lukkes eller afvikles, når det ikke kan bringes til at fungere på tilfredsstillende måde. Man skal nemlig heller ikke glemme, at forudsætningen for det konservative folkepartis tilslutning til oprettelsen af RUC var, at det skulle være en aflastning for Københavns universitet, og at der blev re-

elle muligheder for en mere alsidig og bedre uddannelse og effektiv studietilrettelæggelse samt en tilstrækkelig god kapacitetsudnyttelse, og ingen af delene kan siges at være opfyldt.

Derfor kan vi da også kun med stor tilfredshed notere os, at kritik fra to af centerets egne, jeg må vel nok have lov at sige stærkest engagerede lærere, nu endelig har ført til, at undervisningsministeren har følt sig nødsaget til at foretage visse indgreb med henblik på en varig opretning af RUC.

Vi har ganske rigtig tilsluttet os disse indgreb, som kunne iværksættes hurtigt efter ministerens egne ord, men det, at vi har tilsluttet os dem, betyder ikke, at vi finder dem tilstrækkelige. Der skal efter vor mening meget stærke indgreb til under den nugældende styrelseslov for universiteterne, og så stærke indgreb mener vi ikke ministerens er.

Derfor gav jeg også selv under samrådet med ministeren den 5. marts i år udtryk for, at vi tillige ønsker styrelsesloven ændret, så den ansættende myndighed fratages studienævnene, samtidig med at vi ønsker, at alle stillingsopslag skal godkendes af ministeriet. Det fremgik imidlertid helt klart, at det var undervisningsministeren ikke til sinds at gøre, og derfor har vi sammen med venstre, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne fremsat forslag om ændringer i styrelsesloven bl. a. på dette område.

Vi kan da kun beklage, at forholdene på RUC er blevet af en sådan karakter, at vi har måttet se os nødsaget til at fremsætte dette forslag, for det kommer jo også til at berøre de institutioner, hvor forholdene er i orden, hvis det vedtages. Men det er nu engang vor opfattelse, at uddannelsesinstitutionerne tilhører samfundet og ikke de forskellige pressionsgrupper, og vi kommer ikke uden om, at det er den nuværende styrelseslov og først og fremmest studienævnenes beføjelser som ansættende myndighed, der har ført til den sænkning af det faglige niveau og den ensidighed i undervisningen, som man har måttet erkende har fundet sted på RUC.

Jeg skal ikke her komme ind på de enkelte indgreb — ministeren har nævnt dem — men jeg vil bare gøre opmærksom på én ting: vennerne, som de jo kaldes i professor Rold Andersens rapport, vennerne, og det er